

28.7. SEDAMNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Sv. Mise: 8:30 Ždala, 9:45 Gola, 11:00 Novačka

29.7. Ponedjeljak Marta	20:00 Gola: + Tomislav i Ivan Gal
30.7. Utorak Petar Krizolog	20:00 Gola: + Franjo Lovković i ob.
31.7. Srijeda Ignacije Loyola	20:00 Ždala: + Valent Foruglaš
1.8. Četvrtak Alfons Liguori	20:00 Gotalovo: + Josip i Slavica Mihalić
2.8. Petak Gospa od Anđela	20:00 Gola: + Stjepan Vujčec i ob., ob. Bobovec
3.8. Subota Augustin Kažotić	/
4.8. OSAMNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU	8:30 ŽDALA: + Viktor i Julijana Grandža, Slava Vitelić, Vendel i Marija Grčić 9:45 GOTALOVO: + Žan, Katica i Marija Pavša i ob. 11:00 GOLA: župna

3.8.2024. - Hodočašće na Trsat. Polazak je u 4:00 sati iz Ždale. Još uvijek ima mjesta. U slučaju da nema dovoljno hodočasnika, hodočašće se otkazuje i vraća se novac.

**Župe Sveta Tri Kralja - Gola i Presvetog
Trojstva - Ždala**
SEDAMNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU-B
28. srpanj 2024.

Evandjelje: Iv 6, 1-15

*Razdijeli onima koji su posjedali
koliko su god htjeli.*

Čitanje svetog Evandjelja po
Ivanu

U ono vrijeme: Ode Isus na drugu stranu Galilejskog, Tiberijadskog mora. Slijedilo ga silno mnoštvo jer su gledali znamenja što ih je činio na bolesnicima. A Isus uziđe na goru i ondje sjedaše sa svojim učenicima. Bijaše blizu Pasha, židovski blagdan. Isus podigne oči i ugleda kako silan svijet dolazi k njemu pa upita Filipa: »Gdje da kupimo kruha da ovi blaguju?« To reče kušajući ga; jer znao je što će učiniti. Odgovori mu Filip: »Za dvjesta denara kruha ne bi bilo dosta da svaki nešto malo dobije.« Kaže mu jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna Petra: »Ovdje je dječak koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice! Ali što je to za tolike?« Reče Isus: »Neka ljudi posjedaju!« A bilo je mnogo

trave na tome mjestu. Posjedaše dakle muškarci, njih oko pet tisuća. Isus uze kruhove, izreče zahvalnicu pa razdijeli onima koji su posjedali. A tako i od ribica – koliko su god htjeli. A kad se nasitiše, reče svojim učenicima: »Skupite preostale ulomke da ništa ne propadne!« Skupili su dakle i napunili dvanaest košara ulomaka što od pet ječmenih kruhova pretekoše onima koji su blagovali.

Kad su ljudi vidjeli znamenje što ga Isus učini, rekoše: »Ovo je uistinu Prorok koji ima doći na svijet!« Kad Isus spozna da kane doći, pograbit ga i zakraljiti, povuče se ponovno u goru, posve sam.

Riječ Gospodnja.

KOLIKO VRIJEDE MALENI?

U današnjem Evandjelju opisan je pomalo neobičan događaj u kojemu nije imao udjela samo naš Gospodin, već i jedan dječak. Naime, Gospodina je slijedilo veliko mnoštvo ljudi, zaneseno djelima koja je činio, a napose ozdravljenjima bolesnika. No idući za njim ostali su bez zaliha hrane, pa je Isus osjećao svojom dužnošću nešto učiniti za njih. Kad je vidio što se događa odmah se išao posavjetovati s apostolima, ali oni nisu znali što bi učinili, jer je za njih to bila nemoguća misija nahraniti toliko mnoštvo. Gotovo u očaju Andrija je ukazao na to da su kod jednoga dječaka pronašli pet ječmenih kruhova i dvije ribice. Ali to nije moglo nahraniti nego tek nekoliko ljudi, te je i Andrija znao da je bespredmetno to bilo i spominjati. Međutim, upravo je to bila presudna činjenica koja je utjecala na preokret situacije. Naime, upravo je te kruhove iskoristio onaj koji nije htio od kamena praviti kruh kad ga je Sotona kušao. Tako u ovom slučaju radije izabire ljudsku suradnju, suradnju jednog dječaka koji ima kruh i ribe, znak ljudskog truda i skrbi. Isus se nije ustručavao njih blagosloviti i umnožiti za veliko mnoštvo ljudi i njihove potrebe, dok je izbjegao činiti čudo samo za sebe i to čudo

bez 'pomoći' ljudi. Iz cijelog događaja je očito kako Gospodin cijeni prisutnost i sudjelovanje malenih u svemu što je činio. Dok su odrasli bili dosta neuviđavni i nedorasli situaciji u kojoj su se našli, dotle je obični dječak omogućio Gospodinu da bude dobrotvor odraslima. Nešto slično možemo vidjeti i u životu današnjega čovjeka. Često smo neuviđavni i zanemarujemo one malene pored sebe, umjesto da ih cijenimo kao moguće sudionike čuda. Dogodi se da su čak teret ili smetnja današnjemu čovjeku i njegovim obvezama, te ih u brzini života i mnoštvu poslova i ne primjećujemo. Ne vjerujemo da nam preko njih i od njih može doći blagoslov i milost Božja. Više se ufamo u vlastitu snagu, u moć novca i tehnologije, nego u doprinos i značenje malenih koji su nam znak Božje prisutnosti i njegova djelovanja. Isus međutim svojom gestom pokazuje da je doprinos upravo malenih u društvu nezamjenjiv, kao u slučaju dječaka čije je kruhove i ribe on blagoslovio i umnožio. Bila bi zato nasušna potreba graditi društvo koje dopušta da oni maleni koji ljube Isusa u njega ugrade svoj doprinos i svoju ljubav prema Gospodinu. To u konačnici postaju zdravi temelji na kojima može počivati

društvo, a ni u kojem slučaju sirova sila ili bezdušna tehnologija. Neka nam ova Gospodinova lekcija bude lijepa škola autentičnih vrijednosti oko kojih trebamo skrbiti za pravu budućnost našega društva i naroda. Nadasve, svi skupa se trudimo biti malenima da Gospodinu omogućimo da po nama čini svoja čuda i izgrađuje naše društvo na stabilnim temeljima svoje ljubavi.

Prof.dr.don Ivan Bodrožić

SVETA MARTA

Spomendan svete Marte slavi se 29. srpnja, a ona nam je poseban uzor u posvećivanju svoga života i života drugih kroz najobičnije svakodnevne kućanske poslove, koji itekako mogu biti i obično jesu, ako im se pristupa kako treba, izvor velikog životnog zadovoljstva i darivanja drugima. Zaštitnica je domaćica, kuharica, konobarica, hotelijera, pralja, samaca, slikara, kipara... Sveto pismo ne govori puno o svetoj Marti, sestri Lazara i Marije iz Betanije, ali iz njega saznajemo kako su njih troje bili posebno dragi Isusovi prijatelji i koje je rado posjećivao. Marta je bila radišna žena, domaćica koja je ulagala svakodnevno puno snage, vremena i ljubavi u kućanske poslove, a isto tako se iznimno

odlikovala gostoljubivošću i željom da ugoditi onima koji joj dolaze u kuću. Prema Isusovim riječima, u tome je čak i pretjerivala, pa ju je jednom zgodom i ukorio, stavljajući joj pred oči činjenicu kako je njezina sestra Marija izabrala bolji dio koji joj se neće oduzeti. Naime, dok se Marta sva dala u posluživanje, Marija je sjela do Isusovih nogu i slušala ga, a na Martin prijekor Isusu kako za to ne mari i kako treba upozoriti Mariju da pomogne sestri, Isus je uzvratio kako se brine za mnogo, a jedno je potrebno (usp. Lk 10,38-42).

O svetoj Marti su nastale razne legende koje su joj pripisivale izvanredne moći, pa se tako npr. navodi kako su Marta, Marija i Lazar nakon Kristova uskrsnuća sjeli u čamac i otisnuli se na more, da bi se čudesno našli u Marseilleu u Francuskoj. U tom su kraju obratili mnoge stanovnike i izbacili ih od zmaja. Obično se taj čin pripisuje baš svetoj Marti, a na način da je zmaja vezala svojim pojasom, odvela ga u grad Arles i bacila u rijeku Rhone. Zato se ponekad u ikonografiji prikazuje kako u ruci drži škropilo s blagoslovljenom vodom, a do nogu joj leži svladani zmaj.

Izvor: vjeronaučni portal